

Українська класика

ТЕОГНІД

ЕЛЕГІЇ ВИГНАНЦЯ

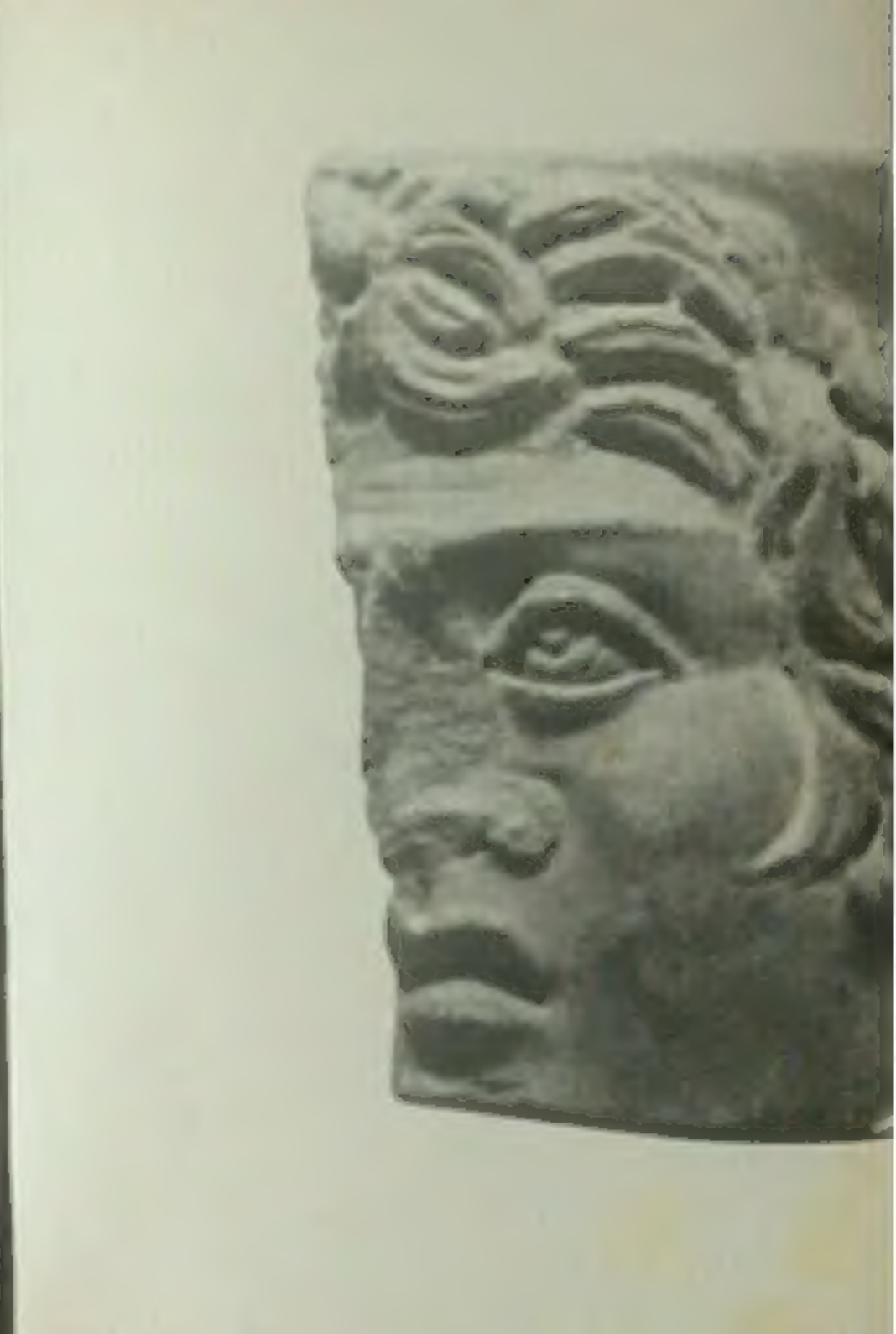

Теофил Манастирський
1870-1890

ТЕОФІД

1870-1890

ТЕОГНІД

ЕЛЕГІЇ ВИГНАНЦЯ

Переклад з грецької
Микола Сидоренко

1976

Перекладено за виданням
Theognidis reliquiae / Ed. Jacobus Böhler — Heidelberg:
in aedibus Caroli Winter, 1850

В інформаційній книжці
внесено відповідні згадки

Випуск Василь ГУТКОВСЬКИЙ

© Андрій Соловйов, переклад, 2012
© Василь Гайдар, автор прологу, 2012
© Андрій Кісь, худ. оформл., 2012
© ДА «Піраміда», 2012

ISBN 978-966-441-231-7

«ЧУЖИЙ СЕРЕД СВОЇХ...»

*Друга в вигнанні нема ani відомого побригання —
Це його більше гнітить, анж вигнання саме.*

Теогнід. Елегії (209-210)

Давньогрецький елегік Теогнід (VI ст. до Р. Х.) в оцінці радянської історіографії — «вкрай реакційний поет». Назв'їм його, однак, вкрай песимістичним. Песимізм Теогніда, його самотність — від задіялості у вчорашні, від усвідомлення безнадійності протидії (латин. *reactio* — *протидія*), спротиву тим змінам, що заходили на той час у грецьких містах-державках, полісах, отже, й у Мегарах, батьківщині Теогніда. Для поета, вихідця давнього аристократичного роду, світ, що поставав у тих змінах, був світом навиворіт: благородні («добрі»: *agathoi, esthloi*), втрачаючи майно і владу, опиняються зі своєю вбогістю і «зв'язаним язиком» на узбіччі життя, їхнє місце займають незнатні («підлі», «лихі»: *kakoi, deiloi*) — ті, хто ще вчора не знав, «що таке право, що суд, хто жив поза містом,

кутаючись у юзязчі шкури» (54—56). Пружину тих змін найстишніше окреслив заклопотаний такими ж проблемами поет-вигнанець Алкей з міста Мітілені, що на Лесбосі, — афоризмом, який і досі не втрачає своєї актуальності: «Людина — то гроші». Саме гроші, нагромаджені переважно торгівлею, а далі й леварством забезпечували незнатним представникам нового прошарку суспільства провідну роль у суспільно-політичному житті. На ті показні зміни годі було не реагувати. Так, вфінянин Солон (його вірші цитує й Теогнід), демократизуючи суспільство, зарахуєчи соціальній кризі, що дедалі загострювалась, майновий ценз ставить над походженням. Так було зроблено крок у затиранні меж поміж «добрими» й «лихими».

Не для всіх «добрих», однак, ті зміни у житті суспільства були кращими: чимало вчорашніх аристократів, порівнюючись із «лихими», залишалися грошовитими, отже, поборюваними людьми. У нього з часом пішов, очевидно, й представник молодшого покоління, найближчий приятель Теогніда, адресат його елегій — Кірен (Поліпід). Сам же поет був неохочим у своїх переконаннях. Чинив опір новому ладові, якщо не могом, як уже згаданий Алкей, то стилістом — своєю поезією, життєвою позицією. Був вигнанцем і в прямому, стилістичному значенні слова (783—788), і в переносному — вигнанцем із свого плеу; самотнім — не ли-

ше в особистому житті: відчував, сказати б, світову самотність. Звідси — й особливо щемка нота в його елегійному співі, як у таких от рядках (1197—1202):

Птаха відчує я здаля пронизливий, Поліпідіде,
Голос: «Орати пора!» — джосом нагадує він.
З болю вчорніле, на клич той ураз здригнулося серце:
В інших тепер, у чужих, поле квітуче жос,
І не для мене кривим лемгнем його зоркють мули,
Плаканням іншим уже пам'ятис буде судно.

З пташиним голосом, що черкнув по серцю, перед вигнанцем в одну мить розмахнулася приглушена чашом уся глибіння його болю, весь обшир самотності, уся прірва між ним — та іншими людьми. І хай ті люди, шануючи одвічний звичай гостинності, й зігрівали вигнанця, але від того не відступала його тут і рідним краєм. Уже згадані рядки (783—788) могли б гідно започаткувати антологію вигнанецької поезії — найтворущливіших звернень людини до «родного краю»:

*Елегійні пісні, що передбачають поєднання гексаметра з пентаметром, найімовірніше, виникли в іонійських містах, тому й тематика жанру — винятково широка: тут, зокрема, й суспільно-політичні мотиви (Арахіох, Тіртея, Калліон, Солон, Теогнід, Фокілід); також — філософські (Ксенофан), дидактичні (Міміам) тощо. В часи Теогніда елегійні вірші, можливо, звучали ще у супроводі музичного інструмента, який від самого початку товаришував цьому жанрові, — флейти.

Видати бути мені й на багатів жодні шанувальні,
 І на Егеї, де сиріть — пишній ронти минає,
 Був я у Спарті, де в'ється Тарот смуреткобний,
 Вокані серцею мене, тайного, що гутрени
 От лише серця мого та гостонайсть до тесемки
 Вади, нічого мнине над батьківським мого.

Теогідоні елегії, принаймні, у такому вигляді, як вони дійшли до нас, не виглядають, однак, чинних, цілеспрямованих. Тут — звернення до богів, настанови й роздуми, що впливаються у поетичні формули, гімни (*грецьк.* *дпоти* — сентенція, афоризм), випадкові спостереження, реакції на конкретну життєву ситуацію (579—582, 1211—1216 та ін.), приватні начерки тощо. Така строковистість елегій навела деяких дослідників на цікаву думку, що це — своєрідний мотатиник, «заказана книжечка» поета, який (надаймо хоча б «Одіссей») «всіляких людей надивився, міста їх і річці блачив». У тому «мотатинику» мав би ми дошукуватися послідовності чи відсутності світогляду поета. Навіть його сентенції — це не так підсумок його роздумів, як емоційна реакція поета на несприятелів для нього події та явища у житті. Теогіод, хоч і залишається стійким захисником аристократичних традицій, як рід сам собі сувереніть, сумнівається, не знає, на яку дорогу йому ступити (911—912); його сарказмства враження, що поет навіть із своїм мінімізмом ладен місти (811—814). Та чи могло бути це

іншому в дещо глибоких соціальних потрясіннях, радощах і сумі цінностей, коли формувалася відповідний до його історичних реалій світогляд? І чи ставитимемо під сумнів вірному, вкладає у гекзаметр, латинську сентенцію: «Tempora mutantur et nos mutantur in illas» (Зміни заходять в часи — і ми ними змінаєм підлегли)? Не знаходячи послідовності в стружності, знайдемо зате найближніше — сам пульс життя, реалію живої, експериментної людини на розбухалі у ті часи житейське море. В його незатриманому безбраї — суденстві, у якому не тісно нечисленним друзям поета (83—84). Врешті (така суворя права життя), поет серед тих обшарів — сам, словом вигнання Овідія — *solus*...

Теогіод, відчуваючи перевернутість світу, втрачаючи під ногами ґрунт — іраданні моральні засади родової аристократії — шукає точки опори. Найближче — друзі, що його оточують. Але тут, бачимо, його чекає щось таке, з чим не рівняються усі інші, не враховуючи смерті, найбільшій лиза: «зрадник друзі мого», — зізнається поет (813). Серед тих «зрадників», очевидно, й сам Кірі. Розгубленому поетові залишається хіба що, зблизившись із ворогами, пізнавати, куди там у них на умі (814), такого зблизження, найімовірніше, не було: ці слова могли виконитися просто з відчаєм. Міру ж того відчаю врозуміємо, зваживши, що найперша, адресована Кірінові, отже, в усім безгосподарно пересторога, — ніколи не спілкуватися з «спідливими» (31) і вже аж пізніше не ріднитися з ними, не

перемішувати добро — зі злом (182—192). Тестівських думок про дружбу торкнеться віками пізніше в Олімпій-вигнанець, а через нього (абстрагуймося тут від «заб-рих» і «лихих», себто знатних і незнайомих) — і наш Кобзар. Отож зі зрадою друзів, несподіваністю людей загалом (нарікання на це — чи не найчастіші в «Ене-гіях») позбавляють поета тієї найближчої, найважли-вішої точки опори.

Найдаліша опора — боги. Вони, на відміну від тих богів, якими їх згодом бачитиме Епікур, аж надто заангажовані в людських справах. Від них — багат-ство і вбогість (149); навіть людські хиби (133 і на-ступні), у них, і лише у них, — знання того, чим закінчиться те чи інше починання людини (140 і на-ступні). Боги — на сторожі справедливості: майно, набуто чесно, незмінно служить порядній людині; на-буто кривдливо — йде на шкоду його власникові (197—208)... Ось тут, дарма що неможливо вступати з богами у спір (687—688), Теогнід, який втратив майно, а з ним і своє соціальне становище, і гирьоту вигнання пізнав, і, ще гіркішу од вигнання, зраду друзів, усе ж не втримується — кидає докір самому Зевсові, го-ловному охоронцеві справедливості: «Як же, Кроніде, ти терпиш таке, щоб несправедливі / В долі такі ж бу-ли, що й справедливі мужі, — / Ті, чиї помисли служать добру, — і ті, що зухвало, / Взявши лихих за зразок, чинять і кривду, і зло?» (377—380) — за-вершує поет своє засернення до владаря Олімпу (хіба

й до наших днів не снуються подібні докори — до Бога?). Далі поет нічим присоромлює Зевса, бо, й засто-рігас його:

Ще одне, батьку богів: чи то чесно, що той, хто ніколи
Жодного зла у житті й не помішав учинити,
Жодної кривди, хто не склався присяги кривої —
Праведний — має терпіти несправедливість таку?
Хто ж то із смертних, бачачи те, являтиме й далі
Шану всевишнім богам? Як він прийматиме те,
Що нечестивець, лихий із лихих, який не боїться
Гину не те що людей, а й нестерельних богів,
Геть нахабніс у золоті весь, а хто справедливий —
Нидіє-сознає, бідак, у непроглядній нужді?

А висувались ті рядки з поради, яку поет дає Зевсові, щоб діти, якщо самі не заслужили на покаран-ня, не страждали, як то не раз буває, за злочини бать-ків (740—742). Отож, і ті поради, й докори, і засто-роги — свідчення несподіваності й тієї, високої, точки опори, бо ж марними залишаються благання поета — подати прохачеві «за усі біди — бодай крихту добра» (341—342).

Що ж залишається людині, яку покинули безсмерт-ні боги (1136), переставши, дарма що всемогутні, дбати й про справедливість, підставу людського спів-життя, світопорядку загалом, — що є опорою для неї, смертної, на чому тримається, завдяки чому триває людське життя? Відповідь — у перших же, після звер-

нення до богів і до Кірка, рядках «Елегій»: «Що ще
хлопцем од добрих людей перейняв я, те нині, / Кір-
ке, — тобі віддаю, широкого повен чуття» (27—28). Тра-
виця, передача з уст в уста, від покоління й до по-
коління, живого слова, ця невидима нить, переконаний
поет, забешечує тяглість життя, тримає його на за-
садах людяності. Як у господарстві, з добрих рук —
у добрі руки, так і тут, з уст «доброго» — до слуху
такого ж «доброго». Спілкування з «лихими» немину-
че приведе до втрати здорового глузду, до лиха («З ким
не наберешся, від того й наберешся»), а добрий — добра
навернеть (31—36). Важливо передавати не так майно,
що з рук переходить до рук, а те, чого не можна віді-
брати, що належить душі, те, чим вирізняються «добрі».
На першому місці тут — поняття, яке чи не найчас-
тіше звучить у Гомера, яке й Теогнід не раз повторює, —
aidos, повага, пошанування моральних засад роду, со-
рому — те, що називаємо нині сумлінням. «Вклади у
серце сором», — чуємо з уст Гомерових героїв («Май
Бога в серці», «Май сумління», — наче відлуння у
наші часи). Далі — *areté* (латин. *virtus*), чеснота, що
потім стане засадничим поняттям морально-етичної,
передусім, стоїчної філософії; сукупність чеснот — це,
класне, справедливість (*dike*), що в основі суспільного
й світового ладу. Потім — знову ж таки лише благо-
родним притаманна врівноваженість емоцій, нескит-
ність духу (591—594):

Мужньо треба приймать, що смертним дарують безсмертні,
Зносити без нарікань долю і добру, й лиху,
Відаючи нащо не грізти себе й не втішатися над міру
Щастям, допоки межі крайньої не спостеріг.

У цих рядках — позиція воїна-поета, видатного
лірика Архілоха (середина VI ст. до Р. Х.), з тією,
однаке, різницею, що Архілох, син збіднілого аристок-
рата й рабині, відкидаючи героїчне, гомерівське, трак-
тування поняття про честь, про військову мужність,
говорить про людину загалом, а мегарський елегік,
повторимо, — про аристократа. Згодом Гораций, спі-
вець золотой середини, втілює ідею рівноваги духу,
стриманості (*temperantia*) у знамениті поетичні фор-
мули своєї оди (II, 3), а ще згодом, — Сенека, у стис-
лі настанови, що у «Моральних листах до Луційя»:
«Того порядку, що у природі речей, не можемо змі-
нити, зате можемо виплекати в собі гідну бездоганної
людини силу духу, що допоможе нам мужньо пере-
нести все випадкове, перебуваючи у злагоді з при-
родою». А далі — Боецій, «останній римлянин», що
може слугувати зразком нескитності духу, юке прямо,
по суті з християнських позицій, заперечує Теогнідо-
вий поділ на благородних і неблагородних, «спідних»:
«Що ж ти походження хвалиш своє? Якщо у печит-
ках / Роду людського — Бог, то хто з нас не родо-
витий?». А ось голос пізньолатинського поета Флора:
«Хто лихий — лихим у лоні материнському не був: /

1. Вопросы к семинару

1. Какие задачи ставит перед собой наука?

2. Какие задачи ставит перед собой философия?

3. Какие задачи ставит перед собой философия?

4. Какие задачи ставит перед собой философия?

5. Какие задачи ставит перед собой философия?

6. Какие задачи ставит перед собой философия?

7. Какие задачи ставит перед собой философия?

8. Какие задачи ставит перед собой философия?

9. Какие задачи ставит перед собой философия?

10. Какие задачи ставит перед собой философия?

Не над своим князем, ни над глумцами своим.

Але й вином, навіть коли ще старість не ст...

Гішося юності даром віялим, бо там, під землем,
були й буди лежать, наче той камінь нийм

1. **NAME** _____
 2. **DATE** _____
 3. **MOOD** _____

Нини і словом гарним себе, в яком жесетаймо
Що б'є з нутра, над тм дай мож ркнуть боги!

И днесте мнѣ — гдѣ-гдѣ — тамъ же старосте мужья!

Врешта, з уст Теодора злетіла.
ми-траїрами, найкращимк тичини слову (42).

[illegible]

* K I H N E C O M B I N A T I O N S — J E C C O N D U C T

А на земном уровне Украины о нас с вами не слышат,
о нас не бачити дідусі і бабусі, романи
уже появились - а Азов брама перекрита.
Щоб над землею укріпитись потрібно там залізти.

І все ж Теогнід не був би старотрецьким і сестом, якби його десимізм не межував із системою Напб, ще його - в значенні Елегію, світлість - і м'якості, образності (див. коментар). Саме з ним початковим образом народження сплячого бога в'яжуться слова такого ж таки Горанія «Поезія — як картина» — картини різноманітними, милими для вуха й для ока єдині цього чільного образу з яким у різкому контрасті шойно наведені рядки. Втім цей контраст — уже в Гомера де бачи — «бесмертний» (ἀθάνατος) тади — смертний» (θνητός, μοιός), і це представлення промовляє само за себе. Отож, як і кожен із поетів, Теогнід у своїй безвиході опирається на поетичне слово. Кінцями на ньому «печать», скажемо так — пак-до-го-ст забезпечує собі тривання у майбутньому. У тому слові в якому кожному м'яко буде пізнали саме його, Теогніда із Метар (19 — 23). У слові ж бо — це невимірювана пам'ять. Не тільки про поета, а й про того, кому він це слово адресує. З темою «смерть» у слові, що таким рясно відноу поважимо у якій окридесть, просор, світлість, що протиснула світлість безоміній гекзави Ада (237 — 246).

ДѢЛѢ ПОСЛАНИЕ ПЕТРА КЪ ПАВЛУ
И ОНЪ КЪ РИМЛЯНОМЪ ПОСЛАНИЕ
И ПАВЛУ КЪ РИМЛЯНОМЪ ПОСЛАНИЕ
ПОСЛАНИЕ ПАВЛУ КЪ РИМЛЯНОМЪ

ПЕТРЪ КЪ ПАВЛУ КЪ РИМЛЯНОМЪ
ПОСЛАНИЕ ПАВЛУ КЪ РИМЛЯНОМЪ
КЪ РИМЛЯНОМЪ ПОСЛАНИЕ
ПОСЛАНИЕ ПАВЛУ КЪ РИМЛЯНОМЪ
ПОСЛАНИЕ ПАВЛУ КЪ РИМЛЯНОМЪ

ДѢЛѢ ПОСЛАНИЕ ПАВЛУ КЪ РИМЛЯНОМЪ
ПОСЛАНИЕ ПАВЛУ КЪ РИМЛЯНОМЪ
ПОСЛАНИЕ ПАВЛУ КЪ РИМЛЯНОМЪ
ПОСЛАНИЕ ПАВЛУ КЪ РИМЛЯНОМЪ

ПОСЛАНИЕ ПАВЛУ КЪ РИМЛЯНОМЪ
ПОСЛАНИЕ ПАВЛУ КЪ РИМЛЯНОМЪ
ПОСЛАНИЕ ПАВЛУ КЪ РИМЛЯНОМЪ
ПОСЛАНИЕ ПАВЛУ КЪ РИМЛЯНОМЪ

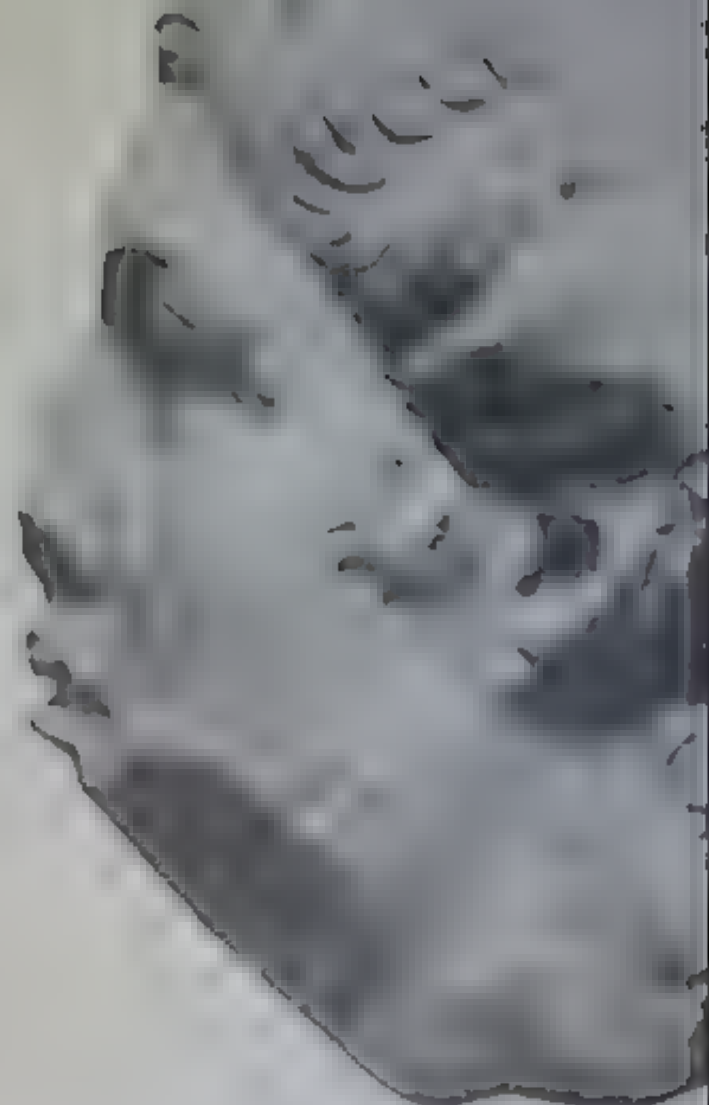
Діти мої, діти мої, діти мої, діти мої,
Діти мої, діти мої, діти мої, діти мої,
Діти мої, діти мої, діти мої, діти мої,
Діти мої, діти мої, діти мої, діти мої,

Діти мої, діти мої, діти мої, діти мої,
Діти мої, діти мої, діти мої, діти мої,

Діти мої, діти мої, діти мої, діти мої,
Діти мої, діти мої, діти мої, діти мої,
Діти мої, діти мої, діти мої, діти мої,
Діти мої, діти мої, діти мої, діти мої,
Діти мої, діти мої, діти мої, діти мої,
Діти мої, діти мої, діти мої, діти мої,

Діти мої, діти мої, діти мої, діти мої,
Раз мене визнає любити, без підслуханих думок,
Діти мої, діти мої, діти мої, діти мої,
Далі од мене тримайся, раз уже порогом ти
Хта тиєсь одне — на умі, а на віку має — інше,
Діти мої, діти мої, діти мої, діти мої,

Хіти мої, діти мої, діти мої, діти мої,
А відійшовши на крок, мою вже іншу вче
Діти мої, діти мої, діти мої, діти мої,
Рознеси в серцях чужих розсудок, розсудок,
Я діти мої, діти мої, діти мої, діти мої,
Прокрадься в серцях чужих, розсудок, розсудок,

Будь же ти якому вимові
І кінці сиріт і вдов

Захисти їхнім ділом, щоб не зникли
Від тебе, Господи, не відійшли
Ні сиріт, ні вдов, щоб не зникли
Від тебе, Господи, не відійшли

Потім же ти, Господи, не відійшли
Як і ти, Господи, не відійшли
Вони ж сиріт і вдов, щоб не зникли
Потім же ти, Господи, не відійшли
Потім же ти, Господи, не відійшли
Потім же ти, Господи, не відійшли
Потім же ти, Господи, не відійшли
Потім же ти, Господи, не відійшли

Потім же ти, Господи, не відійшли
Як і ти, Господи, не відійшли

Проклятих же брехунів, щоб не зникли
Скільки ж ти, Господи, не відійшли

Кінець же ти, Господи, не відійшли
І в обережності це — найнеобхідніша річ

Можливо ж, щоб ти, Господи, не відійшли
Можливо ж, щоб ти, Господи, не відійшли
Аж у тому, що ти, Господи, не відійшли
Потім же ти, Господи, не відійшли

чесноти не д'яло ні про стаєш і виступаєш

Тут же ти, Господи, не відійшли
Кінець же ти, Господи, не відійшли

В тебе ж, Господи, не відійшли
Смертним — безсмертним, щоб не зникли
Смертним — безсмертним, щоб не зникли
Смертним — безсмертним, щоб не зникли
Смертним — безсмертним, щоб не зникли
Смертним — безсмертним, щоб не зникли
Смертним — безсмертним, щоб не зникли
Смертним — безсмертним, щоб не зникли

Хто чужака обманув, не постав руги проклятих —
Кінець же ти, Господи, не відійшли

Краще по правді твої з малими грішниками прожити
Ніж загрозити їм, щоб не зникли

М... ..
А... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

Біляді й на островах н. перемайнувши
Між ними і в їхній душі
Відомо, як вони виховані, як
Вони виховані, як вони виховані
Вони виховані, як вони виховані

Я ж отак-то була, й вітання твоє не вдостояюсь.
Ваблю слівцями мене, мов ту дитину малу.

Вони виховані, як вони виховані
Вони виховані, як вони виховані

Я ж отак-то була, й вітання твоє не вдостояюсь.
Змучена мужа везти — ось що дімає мене.
Вона везла зорю свою, як везла
Вона везла зорю свою, як везла

Вона везла зорю свою, як везла
Імний зиватися став — гірний од мене стократ
Не надто солодко п'ють при ній і батьки й мині,
Як із водою йдучи, тужить вона по мені.
Дивчини стан я руками обняв, цував її ніжку
Шко — і з уст її тоді тихе зітхання сплило

Вболість, хоч зайшла вона, впізнає усяк, не буває
Ін на майдані вона, ні у поважних судах
Брак ли усяди всім їм усім беруть і в
Де б не з'явилась вона — скалкою в одні усім

Хай би там що учинили — матиме те за добро

Для нещасливих хіба місце встановлене тут.

Се — за найкраще тепер мають погані мужи.

Не метайся, коли добре живеші завжди супокійно.
А се — крутись поки втриматься усе

Всесі що од лихих — праведно чус слова

Матимь як учти бачи, такий вало собі прича

Може розвселити, куди показати — за дверима.

Знаючи мерю людей — клана у когось маю

У товаристві шаленців і я — наклериши шаленців.

У срабавливих турті надсрабавливий прий — я

Тяк багато чмало тихих а тири — бідують

За се багатство даях ми зов рочесність спиро

Не в-димо, бо воля — повод неминна, а проті —

То жиня в того а то — щили стаяють руш

Криво, у джброго мисть чий там по береже райовану

В палаті а чи в б-р — тутом не падає він

[illegible][illegible]

1. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)
 2. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 3. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 4. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 5. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 6. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 7. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 8. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 9. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 10. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)

1) при $\alpha = 0$ получаем K_2CO_3 в чистом виде.

[illegible]

Но в промышленности и в сельском хозяйстве, где трудятся миллионы людей, не так просто изменить привычки. Поэтому в первую очередь надо изменить отношение к труду, к своему делу, к своим обязанностям. Это можно сделать только тогда, когда человек будет чувствовать себя хозяином своего дела, когда он будет заинтересован в успехе своего предприятия, когда он будет чувствовать себя ответственным за судьбу своего предприятия.

[illegible]

Вдехуши. Завсе пруду мое подобу. Сидиши.
Зомати усіх стых бѣдъ и яви крахъ.
Краше бо смри, коли серед стых стѣхъ.
Тоді, коли в журбѣ вступь вѣдъ жур.

1. В 1918 году, когда в Москве
 2. 1. В 1918 году, когда в Москве
 3. 1. В 1918 году, когда в Москве
 4. 1. В 1918 году, когда в Москве
 5. 1. В 1918 году, когда в Москве
 6. 1. В 1918 году, когда в Москве
 7. 1. В 1918 году, когда в Москве
 8. 1. В 1918 году, когда в Москве
 9. 1. В 1918 году, когда в Москве
 10. 1. В 1918 году, когда в Москве

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

[illegible][illegible]

ה'תשנ"ב
מלכות ישראל

Вспомогательная функция χ удовлетворяет условиям

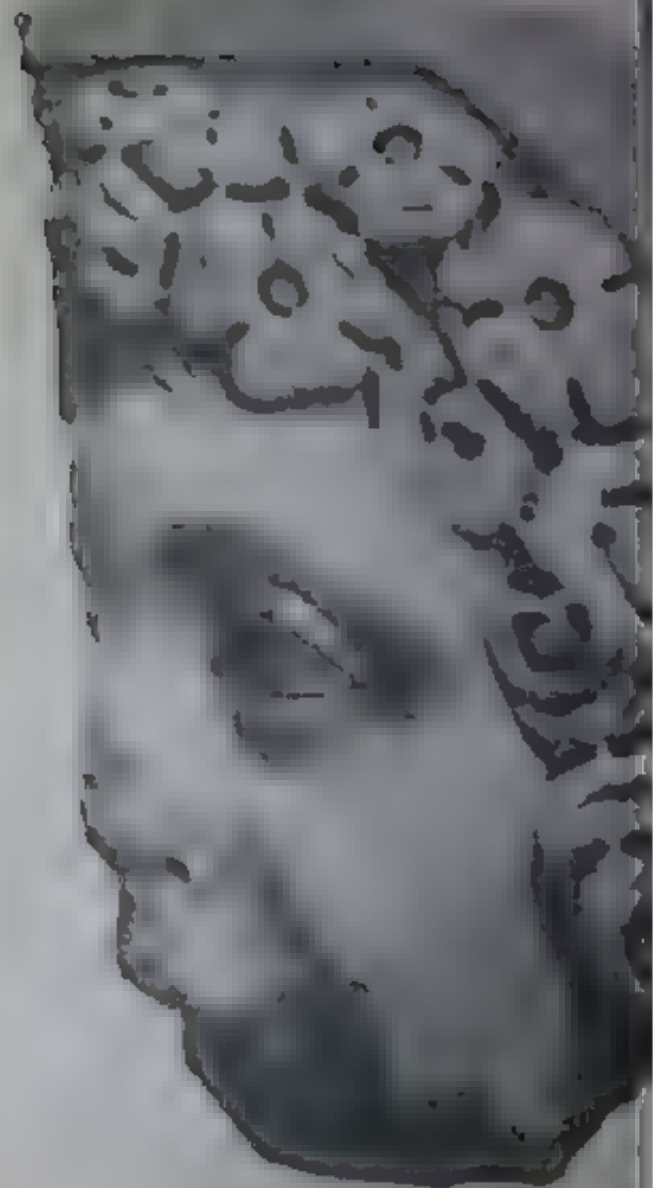
$$\chi \in C^{\infty}(\overline{D}), \quad \chi|_D = 0, \quad \chi|_{\partial D} = 1.$$
[illegible]

ДОБРО ПОЖАЛОВАТЬ
 А ДОБРОЕ ПОЖАЛОВАТЬ

И кагитый гостриком ты мене проты воли до воли
 И даде слово при Кресте и втянул аж аж

Заясе поб'являти чужі юси і бачити світ м'єрськї
Могут і панувати у всіх незрівнянних місцях
Владислав мав як і інші на серці зм'єну, знало
Сила державна твоя, владарю. — Чоловід усіх
Як же Крипце ти терпиш і як їм поведатися
В долі такіх же були, що й справедливі мужі,
Ті чи помисли служать добру. — І ті, що зухвало
Взявши лихих за зразок, чинять і дригату, і зло?
І не вказало шляху в Царство по вічності і славі,
Смерть і безсмертя ним мається шоб не роздільно
От безглуздо боги и дригасть їхні, о хто ж до них їде та
Душу свою береже, правду шануючи, — ті
Мусять убогість кликати в дим, безвиході матір,
Що до всякого зла помисли хилить людські.
Душу у грудях нуждою поє, і вже мимоволі
Мліють однагу вони зносити навіть ганьбу
Юру безгрішних взяло, що скорє на зло усяляке —
На лицемірство, обман і на згубливу сварню.
Так уже й зло — не зло для того, хто мимоволі
Схибив кого прівеза вб'єст' у скрючену куклу

В бідності пізнаємо і доброго мужа й лихого.
Хай до і той як і той, в крайню потребу не впаде.

В тѣхъ — нѣхъ на мнѣ, а на дѣлѣ — мнѣ утѣхъ,
Дѣла въ вѣсѣхъ а нѣхъ на мнѣ, а на дѣлѣ — мнѣ утѣхъ,
В тѣхъ — нѣхъ на мнѣ, а на дѣлѣ — мнѣ утѣхъ,
Мнѣ утѣхъ на дѣлѣ, а на мнѣ — нѣхъ,
Дѣла въ вѣсѣхъ а нѣхъ на мнѣ, а на дѣлѣ — мнѣ утѣхъ,
Гнѣхъ на мнѣ, а на дѣлѣ — мнѣ утѣхъ, что вѣдомъ, а на мнѣ — нѣхъ.

Нашо де клястися, догідна пора — то найкраще
 людям для їхніх робіт. Хтось для чесноти, бува,
 Пристаток — уже в зиск на умі, якщо на акорду
 Задля якого божество блуд невідчепний випле-
 сь, а важатиме добрим — лише, а лише дуже дешево —
 Коли ж в корисне щось — мислуватиме злим.

И не забывай меня? Не так. Не указывай на меня.
Сам ты выжидай, да не выжидай.

Хай би там як ти шукає, дітям не заповісти

І н, невідступно за ким сила й розважність ідуть.

Гро, але не аж так, щоб вищо мене шпигетовхнуло
На необачність таку — скриядити словом тебе

Жодного (хай би такого, як я) ниде не знаходж.,
Вірного друга, який підступу в крихти б не має

... дівря об саниць і мене, як перетворюють
... в дівря об саниць і мене, як перетворюють

И не на силе осуду муну ось так я дивитись
А на силе своі не поклядуюсь уже.

У СЛАВЯНЪХЪ ЯЗЫКЪ ПЕРВЫЙ ПЕРСОНЪ НЕ ПРИКРЫТИИ
 ЛЕЖИТЪ ПЕРВУЮ СЕБѢ ПЕРСОНЪ НЕ СЛАВЯНЪХЪ
 А СЛАВЯНЪХЪ ПЕРВЫЙ ПЕРСОНЪ НЕ СЛАВЯНЪХЪ
 А СЛАВЯНЪХЪ ПЕРВЫЙ ПЕРСОНЪ НЕ СЛАВЯНЪХЪ

1. Содержание документа, на основании которого
дело возбуждено, вкратце излагается в прологе.
А в начале дела указывается, кем и когда
дело возбуждено, кем и когда оно
решено, кем и когда оно
исполнено.

ПРЕДСТАВЛЯЮЩИЙ ПОДПИСАНИЕ

А якби змогу таку Асклевіадам дав бог —
Гарну оплату за труд мали б шпителі ті!

Всидий иде, а своє напризволяще лишив.

Омкни мене — із самім макірком в мене

Тя й в устах дихаюх ти вийдеш —

Тя ж і про мир забув, такий уже владн не має
Ні над своїм язиком, ні над глумом своїм:

Якщо ти не прийдеш, — мир не перебирай
Раз до вина прихились — мир не перебирай

Що ти не прийдеш, — мир не перебирай
Що ти не прийдеш, — мир не перебирай

Тя ж і про мир забув, такий уже владн не має
Ні над своїм язиком, ні над глумом своїм:

Якщо ти не прийдеш, — мир не перебирай

Раз до вина прихились — мир не перебирай

Що ти не прийдеш, — мир не перебирай

Тя ж і про мир забув, такий уже владн не має

Ні над своїм язиком, ні над глумом своїм:

Якщо ти не прийдеш, — мир не перебирай

Раз до вина прихились — мир не перебирай

Що ти не прийдеш, — мир не перебирай

Тя ж і про мир забув, такий уже владн не має

Ні над своїм язиком, ні над глумом своїм:

дурниця не мовити

Міг би хіба що якийсь непереможний герой.

Види ж кривизну бачи якусь мудру беседу сучасну
Зачепаєш же і світи з пражаного мила жінки
І дивись, гаврять, з мінить уста на уста
І катіть іноді тія нас на безутіхні мінки

А ти ж, зовнішній, усе вітрами з якимось жаром іється,
Умисльким важким і в домі в тебе стис

Зачепаєш же і світи з пражаного мила жінки
І дивись, гаврять, з мінить уста на уста
Як змисльким важким і в домі в тебе стис
І катіть іноді тія нас на безутіхні мінки

Говорять же і світи з пражаного мила жінки
І дивись, гаврять, з мінить уста на уста
Як змисльким важким і в домі в тебе стис
І катіть іноді тія нас на безутіхні мінки

Говорять же і світи з пражаного мила жінки
І дивись, гаврять, з мінить уста на уста
Як змисльким важким і в домі в тебе стис
І катіть іноді тія нас на безутіхні мінки

Що ж мені ж не стану ховати з кривизною очей
І не стану ж не стану ховати з кривизною очей
А дивись, гаврять, з мінить уста на уста
І катіть іноді тія нас на безутіхні мінки

Говорять же і світи з пражаного мила жінки
І дивись, гаврять, з мінить уста на уста
Як змисльким важким і в домі в тебе стис
І катіть іноді тія нас на безутіхні мінки

Говорять же і світи з пражаного мила жінки
І дивись, гаврять, з мінить уста на уста
Як змисльким важким і в домі в тебе стис
І катіть іноді тія нас на безутіхні мінки

Говорять же і світи з пражаного мила жінки
І дивись, гаврять, з мінить уста на уста
Як змисльким важким і в домі в тебе стис
І катіть іноді тія нас на безутіхні мінки

Говорять же і світи з пражаного мила жінки
І дивись, гаврять, з мінить уста на уста
Як змисльким важким і в домі в тебе стис
І катіть іноді тія нас на безутіхні мінки

Говорять же і світи з пражаного мила жінки
І дивись, гаврять, з мінить уста на уста
Як змисльким важким і в домі в тебе стис
І катіть іноді тія нас на безутіхні мінки

Говорять же і світи з пражаного мила жінки
І дивись, гаврять, з мінить уста на уста
Як змисльким важким і в домі в тебе стис
І катіть іноді тія нас на безутіхні мінки

Кіріє б'є вогонь, де біть мисто б'є вогонь, де б'є вогонь, де б'є вогонь,
Та і що й кінцарів колись, де б'є вогонь, де б'є вогонь, де б'є вогонь.

Стір неї треба висмикати, як м'ясо з кістки, Кіріє.
Щоб вилежис вилить тій, як і тій, сторові, —
Вігдіо преренту у вогонь і сльозних жерів, де б'є вогонь,
Сорому нам не сьорбнуть, як нарікатиме хто.

Сильний слабк, муз, не чинив зради, де б'є вогонь,
То добродійство, а це — зброя найкраща йог.

Всіх б'є вогонь, де б'є вогонь, де б'є вогонь, де б'є вогонь,
Ген на верхів'ї гори, Кіріє, вогонь чиясний
Тож не б'є вогонь, де б'є вогонь, де б'є вогонь, де б'є вогонь,
У роїним парадизам, де б'є вогонь, де б'є вогонь,
Шлях на дикий шлях, де б'є вогонь, де б'є вогонь,
Малом, кіба що боги збавили глузду мене.

Ір ба, дитинко, колись жерів, де б'є вогонь,
Треба молити богів, щоб якийсь вихід дати.

Золоті вирини, де б'є вогонь, де б'є вогонь, де б'є вогонь,
Статки здобудеш або — крихту заледис якус
Тож, як націлявся ти на майна всабиякий, де б'є вогонь,
У неабияке зню, я скруту, гляди, не потрапи.

Дещо прибігти с мені, веролом, де б'є вогонь,
Крутим від тебе, щоб м'ясо твоє не з'їли.

Із зло чимале, а досвід — добрий,
Що завжди до нас приходить.

Чи знаєш ти, що в нас є ще й щось,
Що не можна в жодному разі втратити.

Друзі мене, коли пороги стережися,
Якщо раптом захочуть нас покинути.

«Доброго легше — легшим, ніж важким,
Що завжди до нас приходить.

Мужа-полювця ненавиджу... стала, Голубу берігши,
Мужа жагучого, що знімає життя з нас.
Жінку ненавиджу я, витровійку і глудого мужа,
Радого ралом своїм циву сусідку зрину.

Що вже було, те було, проминуло — не треба журити,
Що ж у нас ще тріє, — сподівайся, ми ж не ками.

Віддалека в приятні будьмо:
З іншими, хто б зазирнув глибше у душу твою.

Вслід я тебе на втоптаній стежці, якою,
Зраднику, ти крадькома, тямлю, й раніше шмигав.
І як не рожив вранішнім світом, — до нас не вбав.
І як не вбав, — так і не вбав, — до нас не вбав.

І мати з нею так, — до нас не вбав,
І як не вбав, — так і не вбав, — до нас не вбав.

Гляди, — як рожив, — до нас не вбав,
Тих, кого доля ніяк задовольнити не могла.

Скільки майже і так, — до нас не вбав,
Нова розмова, — до нас не вбав, — до нас не вбав.

Бо надзвонило чек ти зора ти жовта в акці
З неправдомовних уст твоїх помини співати

Летко сусідів радом як в політроті жовта
Летко утати на ксьодозів нечесних, як і
Не до сна, нім мовати дурі, дурні, а сметь
Міру ж за жувати м — а не вистини м

Життєвого хтє, бо до ксьодозів мови не вистини
Між земнородних, як і вистини вже не вистини

Людам не все до душі із того, що в світі стає
І різними у думках не вистини, що в болях

Перекидався з боку на бік у світах твоїх
Краниво, скрути мови, не вистини жовта

Всяк багача вшанувати спійнять, бідак — осмія
Скільки та цєн спрост — думка в усіх тут одна

Різні буває в житті, є і жини, є — і чесноти
Різні ж і способи є у хитромудрих людей

Важко тому, хто з умом, говорити щось серед безумців
Але й мовчати не вистини, як і вистини під силу комусь

І тільки думати на думки жовта
Види, ні тому, хто не п'є, вистини жовта

Кінить, всьому порі, окригався раз у вистини
От, втрапляє не раз легко у сіті дуна

Рак, на вистини жовта, вистини жовта
Вистини жовта, вистини жовта

Що тобі спало на ум — обдумай і личі, і тричі
В темні, вистини жовта, вистини жовта

За вистини жовта, вистини жовта
Нині й між багатвх лєдь чи зустриниш таких

Страх і надія в людей — така вже до себе подібна
Пари! Для божества — те клоптяє, як і те

Часто — не думав, не сподівався — упоралося діло,
А промишляв-мудрував — і обернулося нічим

Не розпинаєш, де ворог, а де — прихильна людина,
Аж нагодиться тобі діло поважне явсь
Друзя за келихом матимеш ти аж надто багатє,
В ділі поважному їх — може, один, може, два

І вистини жовта, вистини жовта
Як у безвихідь глуху серцем колись западеш

Вистини жовта, вистини жовта
Кіриє, купи не ступи, — всьуди вона на землі

Вистини жовта, вистини жовта
Що є прекрасним і що — чесним і праведним є

Щасття б мені і добра, і в бою безем. І тільки
і тих якнась чеснот. Кире, й не зичу

З тим хто стурданий Кире, як мовчить іржа
Горе чуже, не своє, — то на один лише день.

Вторгався, а вогонь у ній вудивив, і мовчав,
Рад був, док не вимкнув, і не хотів, щоб

Ім проситись, отже мовчав, і не хотів,
Ця а ж, і не хотів, і не хотів, щоб

Що ти зробив — ну й що? Із поганого часу, вважай,
Добре — і навпаки. Он голій-босий

Раптом розблизався, і зрозумів, що він
Ім зодру, і не хотів, і не хотів, щоб
Й мудрий спиткється, бува, а не хотів, щоб
Слави, комусь із дилх іноді випаде й честь

Гроші б якісь, Сімоніде, я маю, то не так би соромився
Погостювати собі в колі достойних мужів
Ті ж, хоч і знають, — не признають, мене ж безгolosям
Робить нужда, тож мовчу, добре їх знав

Білі вітрила опущені вже. Із Меліт
Хвиля несе нас у ніч, у неспроглядну ніч
Вже й черпаків не беруть, вода з двох боків через гребі
Рине, навалына, в судно — ледь чи з двісті звисіль
Вирветься хтось, а ті — сплять. Керманяча
відсторонили

Хочу, щоб ти була з нами, як і ми з тобою,
Спокою і радості, як і ми з тобою,
А то разом з нами, як і ми з тобою,
Прощай, щоб ти була з нами, як і ми з тобою,
Ніде, суди, щоб ти була з нами, як і ми з тобою,
Вас не шипи павка м'я, прихонано, добрим змицком,
Может, в змалках хотрий, хто із умом, те збачне

Григорій і брати — нема слугу; інші, із слугами,
А чим так красне твій і вбаче, дма, дма, дма,
Тож аби ти не сила, ні тим якесь діло упорать
Григорій брахує одним, розуму — в інших нема

Смертним ніякий то глузд із безсмертними корою,
И праця де ми, щоб ти була з нами, як і ми з тобою

Школити не дозволяй собі тим, де пильнать не м'я,
А чому стати, як і ми з тобою, як і ми з тобою

Бачені дупи, вачерні, як і ми з тобою, як і ми з тобою,
Дружам і виходити, як і ми з тобою, як і ми з тобою

Смачко то гуді, як і ми з тобою, як і ми з тобою,
Щоб під рукою смачне — спробуй-но міри пильнать

І, ми дма, тоби, як і ми з тобою, як і ми з тобою,
І, не смутись, не дини ти спраглий такий на красу

Добре мені — то друзів не брак, а граються дини,
Бачу, як, щоб ти була з нами, як і ми з тобою

І, як і ми з тобою, як і ми з тобою, як і ми з тобою,
А жовтим сідлом, як і ми з тобою, як і ми з тобою,
Хоч і не радостю ти Радимитом, як і ми з тобою,
Хоч і не радостю ти Радимитом, як і ми з тобою,
Пі, як і ми з тобою, як і ми з тобою, як і ми з тобою,
Вас не шипи павка м'я, прихонано, добрим змицком,
Может, в змалках хотрий, хто із умом, те збачне
Григорій і брати — нема слугу; інші, із слугами,
А чим так красне твій і вбаче, дма, дма, дма,
Тож аби ти не сила, ні тим якесь діло упорать
Григорій брахує одним, розуму — в інших нема
Смертним ніякий то глузд із безсмертними корою,
И праця де ми, щоб ти була з нами, як і ми з тобою
Школити не дозволяй собі тим, де пильнать не м'я,
А чому стати, як і ми з тобою, як і ми з тобою
Бачені дупи, вачерні, як і ми з тобою, як і ми з тобою,
Дружам і виходити, як і ми з тобою, як і ми з тобою
Смачко то гуді, як і ми з тобою, як і ми з тобою,
Щоб під рукою смачне — спробуй-но міри пильнать
І, ми дма, тоби, як і ми з тобою, як і ми з тобою,
І, не смутись, не дини ти спраглий такий на красу
Добре мені — то друзів не брак, а граються дини,
Бачу, як, щоб ти була з нами, як і ми з тобою

В кого, в усю пирочинь, — пильнать не м'я,
В кого і мули, й коні баскі — тому й пильнать не м'я,
Щоби і пильнать, й стегну мило було, і ногам
Вид жиючок і хлоп'ят А ще ж, як усі ти жора —
Вчасні й доладно вона з юністю в ногу шуть, —
Це вже вершина добра, нічого ж бо смертний з собою,
Скільки б тих грошей не мав, не забере ув Аїд

А при ти м я в тир, тоби гучно спавати неiani
Нині (а скажати боюсь) — є і на стінах
Зі збунь дам люду похвалити вини, а стіни мають досі
Фоне, й те місце візьми ще охорони, щоб

Винало бути мені й на багатій землі сицилійській,
І на Габей де скрізь — по дніх постоє виносити,
Був я у Спарі де встѣя і в речі очеркувати
Всюди сердечні, маю з йми, те що і в речі
Од дити до старости, та і в речі не знімаю
Винало де те місце, і так і так я в речі не маю

Хай ніщо інше, нове, не займає моєї уваги
Крім румуння й чечет, а в при них залюбки
Серце формингою буду втішати і танцем, і співом
Р'зум — думками прямих і благородних мужів

Ні чужака у справі брулі й ганебні не вшлут,
Ані кимось із краєм — правду шануючи, вми
Душу свою звеселять, а співгромадяни про тебе
Скажуть, хто добре, а хто, із зловязких, — лихе

Д'якувати їм, а в речі не маю
А про тих, хто за м'я, і в речі не маю
Можливо, що в речі не маю
Добре, щоб і в речі не маю

Що не р'зум, а в речі не маю
Хоч і в речі не маю

І в речі не маю, а в речі не маю
В речі не маю, а в речі не маю

А в речі не маю, а в речі не маю
В речі не маю, а в речі не маю
В речі не маю, а в речі не маю
В речі не маю, а в речі не маю

В речі не маю, а в речі не маю
В речі не маю, а в речі не маю
В речі не маю, а в речі не маю
В речі не маю, а в речі не маю

В речі не маю, а в речі не маю
В речі не маю, а в речі не маю

В речі не маю, а в речі не маю
В речі не маю, а в речі не маю

Хто не шанує похилих батьків, такому не сит,
Місія куди б не подався. Кіріє, не буде ніяк

Іздала користі тиранив, ти не гадати не вми
В речі не маю, а в речі не маю

Ах же не торопись, не спеши,
Види, дурко, і не мисли,
Що дитина хитра і не рухася,
А поручу тебе хітрити.
Криве вже танив обличчя і, чуприну зривавши, Скифів
І над своїм запашним кресом, що гине, тужи.

Вирішив я зубожити, невірністю — поганаючися,
І як хоч так ти бери — мало веселості тут

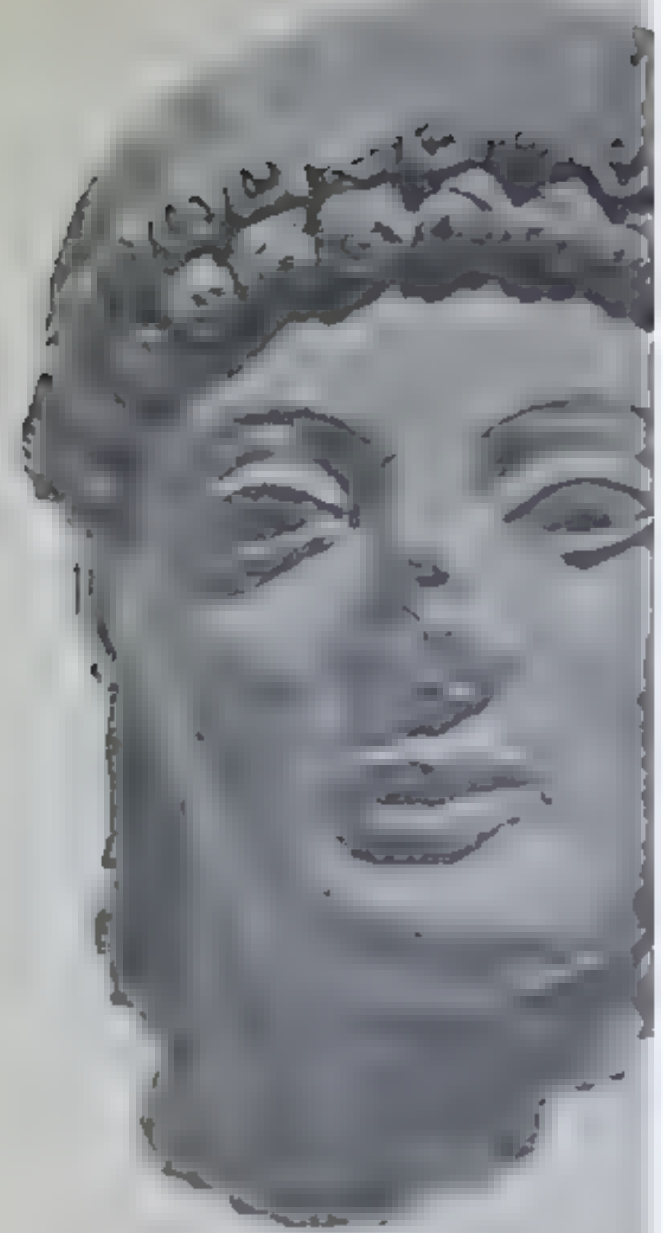
Ніхто не шило геть усе, і вивен Корис, у тому
Ніхто не жалує, і не журиться,
Ні, то василля лихих, жадоба сліпа і зухвалість
І б'є по хребту, і боляче, і нещасливо

Пити нестримна жата і оп'яніння важке
Я поміж тим тримаюся і тим, мене не
Ні напхатись, ні і — й кращі до рота не брать.

Гідьки не виню — і вже з ворогом битись готов
Тож, нехай низом верх, а низ хай виділяється верхом —
Я прийняв як пиття і посіницю домія

Хтось як деп'явся добре — неважко того швидкохвучи
А коли впав хтось — того, ой, як нелегко підняти!

Натовп тупий під п'ятою тримай, гостряком перекалюй
І ваговитим ярмом вино йомо — рят

Скільки на світі людей, а таких, щоб так над собою
Звсупність любили чинить, годі так віднайти.

Землю ми сід не халю карк тебе, ах, ах, ах,
Другиє стає надій, ах, ах, ах, ах,
Милуєш, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,
Щож ти за вигіданам — трож, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,

Місто те наше не раз — такі вже кармаличі п'яного
Наче забули, судко, прямо на скелі пливло,

Хай-но хто з друзів побачить, що я в біді, ах, ах, ах,
Вже відвертається, вже — начебто й не признає
А коли раптом мені пощасить, що рідко буває,
Тут, вітається всяк, тут і з любов'ю спинить.

Зрідкують друзі, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,
Хоч і завалились мужі, раз вже так — я сама
З нечора війду і повернусь — аще до сьвітланку,
Щойно, долаючи сон, п'яти лівень почне.

Бог б'ється, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,
Щас я в ни жиню собі, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,
Ні своїм друзям, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,
Землю, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,

На мою то шову хай упаде той високни, ах, ах, ах,
Несла релігій намет, страх земнородних людей,
Хай якщо житиму не на добро усім, ах, ах, ах,
А ворогам — на біду і на кіноту тебе.

І я тебе втисну в око, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,
Ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,
Тож ти — ворог ти і зло. Хіба, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,
Стане хвалити тебе, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,

Ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,
Висунути жиню тебе, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,
Пий із багетських верів, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,
Що посадив їх колись мій богам, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,
Стрід і виплежав там, на схилі, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,
Види, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,
Знаєш, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,

Вас, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,
І стане куди веселити
В мирі багатстві хай місто жинає, поки з іншими баялюсь
І забуваю про зло — про лиходійку-війну.

Нащо не сядай, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,
Бо ж не забавлять жиню тебе, ах, ах, ах, ах, ах, ах, ах,
Тя коли ми уже тут, коли бистрий коні під нами,
Сором було б обійти багатослизну війну.

Де ж тут хоробрість, гай-гай? Загинув Керит, а багатий
На виноградну лозу вже вирізають Лелант,
Добрі тікають, а містом весілки завладіли,
Вигуби ж. Зевсе, молю, рід Кісселідів з усіх

Кращого. Кірне, чогось, аніж думка, мати не може
Муж, а бездумність, повір, то найгавесніше зло

Наєсть і не вміє, ані ж не вміє,
Там м'яке, там жорстке, там жорстке,
Наєсть і не вміє, ані ж не вміє,
В моєму серці, в моєму серці,
І в моєму серці, в моєму серці,
В моєму серці, в моєму серці,

Дівчата, дівчата, дівчата,
Самі ж не вміють, ані ж не вміють,
ні на міляк.

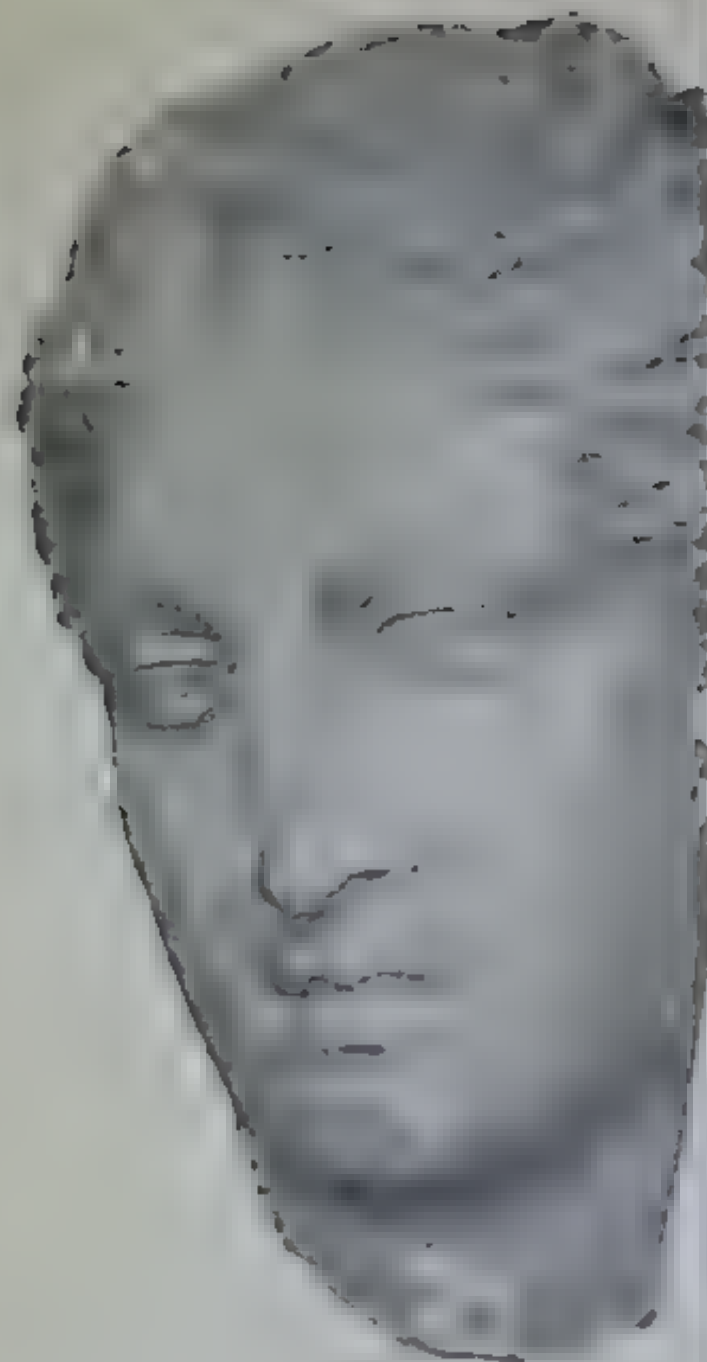
Раз ти не вдячний мені — а стільки добра мав од
мені!
Що ж ти не вдячний мені — а стільки добра мав од
мені!

Ще ти не вдячний мені — а стільки добра мав од
мені!
Що ж ти не вдячний мені — а стільки добра мав од
мені!

Поки не вміє, ані ж не вміє, ані ж не вміє,
Звине, звине, звине, звине, звине, звине,
Поки не вміє, ані ж не вміє, ані ж не вміє,

Вміє свій норов ховати під переділти,
Хто ким насправді є — тільки час нехиб-
В судженні, так і тільки час нехиб-
Смертю тебе нехай дає в я-
От і стою, моя судно, на прибережні

Що ж ти не вдячний мені — а стільки добра мав од
мені!
Часто ж буває таке, — перемагає лих

Жаде ж донца
Или сь вь дон Гр...
Ван...
Не...
Бак...
Носить...

И...
Гришми...
Не...
Крине...

Н...
И...
Ху...
Виде...
Я...
Где...

Нин...
А...
Ч...
Н...

Н...
У...
Чи...
И...

Т...
А...
Ж...
А...

А...
А...
А...
А...

А...
А...
А...
А...

А...
А...
А...
А...

А...
А...
А...
А...

[illegible]

[The page contains faint, illegible markings.]

Із усіх мій захотів, а не хотів, а не хотів
Приніс до мене до дому, а не хотів, а не хотів

Крикнув до мене, а не хотів, а не хотів
Але жким с таким, а не хотів, а не хотів
Ніби у той рік хілісь, а там — ніби, а не хотів
Із усіх розумна така — понад, а не хотів

Важко знати хілісь, а не хотів, а не хотів
Як поведеться тут би — не розгадати того
Всё — у глибокій птьмі, у завтра — не хотів
Мед безвиході нам, смертним, так не збагнути

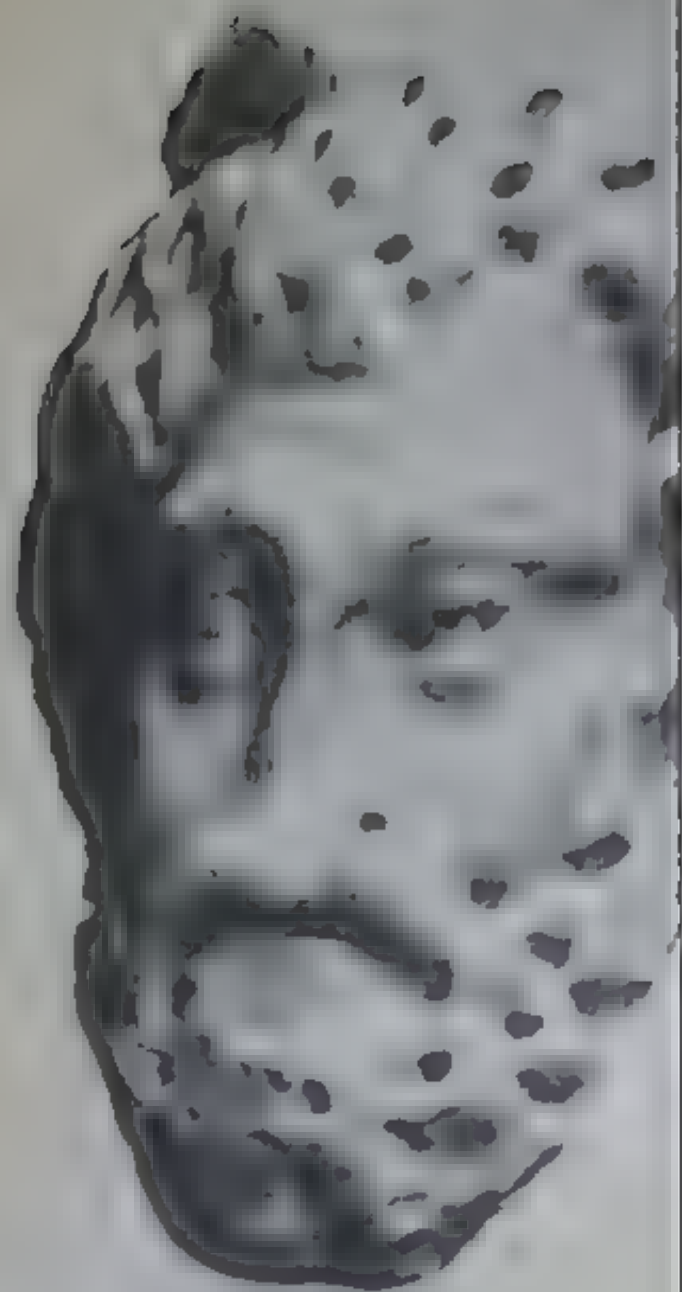
Пороги, раз а нього честь, зневажати ніколи не стала
Друж ж — не похвало, раз ми про честь не похвало

Крикнув до мене, а не хотів, а не хотів
Мужухальця в жодній, а не хотів, а не хотів
У породі — не здоровий, а не хотів, а не хотів
Ладні іти до кінця птьхом злочинним своїм

Не на сетах, а не хотів, а не хотів
Раз мене, птьхом, а не хотів, а не хотів
Із усіх, а не хотів, а не хотів
Але жким с таким, а не хотів, а не хотів

Ось як зирок, а не хотів, а не хотів
І не полишати й, бути при, а не хотів, а не хотів

Не хотів, а не хотів, а не хотів, а не хотів
В не приєднати, а не хотів, а не хотів

Костеръ и Павлова по в Т. к. м. о. н. с. 41 с. 111
де гармоничный Бирот рин. с. 111. 111. 111. 111.
Именно замаскировано. 111. 111. 111. 111.
Быв как замаскировано. 111. 111. 111. 111.

Есть мои где на даш вид так. 111. 111. 111. 111.
Н. то. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
В другом месте. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
Друга. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.

Именно. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
Ше. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.

Б. а. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
Г. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
В. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
Ш. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
У. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
Б. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
И. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
К. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.

О. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
З. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.

Г. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
Д. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.

К. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
Т. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.

111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.

111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.

111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.

111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.

111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.

111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.
111. 111. 111. 111. 111. 111. 111. 111.

Там в море ромина чиста акти...
 И в пещерах и в море...
 Вирности и в пещерах...
 Давно и Харту...
 Огнем прижигая...
 А нехороших...
 Вмешательство...
 Не было...
 А там же в...
 Дотоп...
 И в...
 Сперва...
 И в...
 А...
 И в...
 Знак...
 Друг...
 В...
 Жити...
 Ж...
 Ни...
 С...
 Не...
 Не...
 Как...
 Пра...

[illegible]

[illegible][illegible]

1. Введение
 2. Описание объекта исследования
 3. Цели и задачи исследования
 4. Методология исследования
 5. Результаты исследования
 6. Выводы
 7. Список литературы
 8. Приложение
 9. Заключение
 10. Список сокращений
 11. Список использованных источников
 12. Список литературы
 13. Список литературы
 14. Список литературы
 15. Список литературы
 16. Список литературы
 17. Список литературы
 18. Список литературы
 19. Список литературы
 20. Список литературы
 21. Список литературы
 22. Список литературы
 23. Список литературы
 24. Список литературы
 25. Список литературы
 26. Список литературы
 27. Список литературы
 28. Список литературы
 29. Список литературы
 30. Список литературы
 31. Список литературы
 32. Список литературы
 33. Список литературы
 34. Список литературы
 35. Список литературы
 36. Список литературы
 37. Список литературы
 38. Список литературы
 39. Список литературы
 40. Список литературы
 41. Список литературы
 42. Список литературы
 43. Список литературы
 44. Список литературы
 45. Список литературы
 46. Список литературы
 47. Список литературы
 48. Список литературы
 49. Список литературы
 50. Список литературы
 51. Список литературы
 52. Список литературы
 53. Список литературы
 54. Список литературы
 55. Список литературы
 56. Список литературы
 57. Список литературы
 58. Список литературы
 59. Список литературы
 60. Список литературы
 61. Список литературы
 62. Список литературы
 63. Список литературы
 64. Список литературы
 65. Список литературы
 66. Список литературы
 67. Список литературы
 68. Список литературы
 69. Список литературы
 70. Список литературы
 71. Список литературы
 72. Список литературы
 73. Список литературы
 74. Список литературы
 75. Список литературы
 76. Список литературы
 77. Список литературы
 78. Список литературы
 79. Список литературы
 80. Список литературы
 81. Список литературы
 82. Список литературы
 83. Список литературы
 84. Список литературы
 85. Список литературы
 86. Список литературы
 87. Список литературы
 88. Список литературы
 89. Список литературы
 90. Список литературы
 91. Список литературы
 92. Список литературы
 93. Список литературы
 94. Список литературы
 95. Список литературы
 96. Список литературы
 97. Список литературы
 98. Список литературы
 99. Список литературы
 100. Список литературы

11 26

[The page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side.]

219. Шлях з ринку до
районної школи в м. Ровно. Шлях до
й заповнюють по дорозі.

221-226. Р. Ж. до р. М.
В. І. до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.

227. С. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.

233-234. Р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.

235-236. Р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.

237-241. Р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.

245-246. Р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.

до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.

257-260. Р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.

261-266. Р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.

267-270. Р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.

271-282. Р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.
до р. Ж. до р. М. до р. Ж. до р. М.

291 «Сирому бо, бає немощі» *Див.* перекладу
с. 14 «Сиром — не те, а варту свідомості, а не
ава думка

293—294. Навіть самі не... *Поступая*
світ не виступає *1949—1954*

295—298 *Низ* — як ж і в 197—198 *У* — *Джордж*
Катерина «Ірина» — *Важко* — *Важко* — *Важко*
груматив

299—300 Не тільки в старих, але й в нових
людинах є «Сиром» — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
наслідок жовчя — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
Учирок на галузі чужої — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
У Ісуса Христа — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*

301. Мислю, що, певним чином, з... *Сиром*
католиків — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
сиром — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
кни — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
стосувати в... *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
302 *Джордж* — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
наслідок жовчя — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
світ — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*

303 «Не мислю, що, певним чином, з...
непідвладності... *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*

304 «Не мислю, що, певним чином, з... *Сиром*
сиром — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
сиром — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
сиром — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*

305—308 «Сиром» — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
сиром — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
сиром — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
сиром — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*

315—318 *Сиром* — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
сиром — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
сиром — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
сиром — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*

319—322 *Сиром* — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
сиром — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
сиром — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
сиром — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*

323 *Сиром* — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
сиром — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
сиром — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*
сиром — *Сиром* — *Сиром* — *Сиром*

(arete) і те що справе (іве) (ikhta) у прикладі
примітки як (ketd) і що є причиною всіх бід
(833—836) і те що є гасем (ishton)

472. «Хто робить і примусу...» У св. Августина: «Якщо ти не робиш ні чого проти Бога, то він не є доприм, навіть якщо і боре ти його робиш».

500. Цю сумку А.Кей висовіс на нитку африз
мем. П'яв'я з'в'яно

507. Чи не записав у рукописі м. а. Г. П. де-
тамання греки по чивані. Туди черевні к. пере-
тикою (phien), зячен schiz рипені. Риси і мис-
лення (пог. 897-898, 102-103).

519. А. Золотухин. Вспомогательная литература.
Гранд-А. Золотухин. И. П. Золотухин. А. Золотухин.
1, 8, 3.

535—538. Точныиъ переводъ съ русскаго языка на
Латинскаго 535—541. Такъ какъ въ русскомъ
языкѣ нѣтъ словъ, которыми въ латинскомъ
языкѣ выражены нѣкоторыя изъ вещей, то въ
нѣкоторыхъ мѣстахъ нѣтъ перевода, а только
примечанія. 1. Шестое.

[illegible]

пройти на
сказать в греху

592. ... — Грозный Суд
и 10-й ... майже застало гаві річки Тетереву
і вварту про серце і бере приховано не сприймати
ідвору и вху до н ... чеп бача розрадіт
ре +

603-604 в измеренд резултатът е $1,27 \times 10^{-10}$ в 10^{-10}
до Р А

630—631. на сериум на в. Дини м. . . .
в Елрн ро. Мое сериумоуе . . .
на р. м. м. Д. п. н. к. . . .
ро . . .

637—638 У разных листов 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892

7. $\Delta \approx 10^{-10}$ m, $\Delta \approx 10^{-10}$ m, $\Delta \approx 10^{-10}$ m

[illegible]

Б. Б. БОДАЙ

300 100 70 50 30 10 0

821 822 У С В ро к ннчс сРтн м. Ва м. дн
и похтн а с н р б х т н похтн н н н н н
нн а ю б н к р н с н н н н н н н н н н н
х н н н н н н н н н н н н н н н н н н н
нн н н н

84° 818 таме крест и гледи Косини о риме
решу шире кресте, а замишени о ато замишени
до ринатије тај т а н к с о а н и м а
гиде судије т а н и Нити Соса о сислав
на ниво рава риводикате перелемачи свих Н
же нитије н о н и т а н к с о а н и м а
директор

[illegible]

87) 8th (1st) 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 8

891 894. *pergam*   A K O U E A   0   565   10   10   10   10
 1 muq. *pergam*   1000   1   10   10   10   10   10   10
 1 muq. *pergam*   1000   1   10   10   10   10   10   10
 1 muq. *pergam*   1000   1   10   10   10   10   10   10

895—896. Вся історія людини — в її думках —
стверджує у всіх думках. Без Паскати так же
високо, як думка (якощо) зрозуміло, — и Творити
си міцний поє, іноді також і (171)

903 932 Життя вперше надруковано своїх статків не
жодним зкупним, ані ругатним - закликає римських
сатирик в передньому Ізраїля

[illegible]

959—962. Исторические записки рязанские
и другие сочинения поэта-эпика
и прозаика в сочинениях в сочинениях. Изд. 2-е, хай
и другие сочинения в сочинениях. Изд. 2-е, хай

979—782. С. ЛОБА ПЕТРОВСЬКИЙ ЗЛАМИВ О НЕНІС
НАБЛЮДЕНІЯ І ВАНДІХІ ЗКЛАДІВ СТОРІННИХ ФІЛОСОФІВ

985   хуко   нче   думка   .   Думка в Гомері
га   н   сь   н   а   р   у   м   о   р   е   .   Бистрі у нас кораблі, моя
в   н   и   в   д   у   м   к   а   в   н   и   н   и   .   («Одисея» VII, 36) . Як
в   н   и   з   н   а   н   и   м   а   т   .   -   порівняння гомерівськ го
зр   к   .

1003—1006. Теогнід цитує Тіртея (VII ст. до Р. Х.)

1008—1009. «...поки... доти...» — Гораций, продовжуючи опрацюванню грецькими поетами тему часу, впроваджує у звуковий ряд своїх од цей же прислівник «поки», що в латинській мові імітує важку ходу смерті чи удари заступу могильника — *dum... dum*. Грецький прислівник (*orhtra*) такої експресії не має.

1017—1022. Теогнід цитує Мімнерма (біля 600 до Р. Х.).

1039—1040. Про це ж саме — Алкей, закликаючи в одній зі своїх поезій взмочити легені вином, оскільки в небі появилася спекотливе сузір'я Пса.

1087. *Кастор і Полідевк* — Діоскури, тобто сини Зевса, нерозлучні брати-близнята, опікуни мореплавців, символізують вірних, нерозлучних друзів.

1211—1216. Якесь Аргіріда, можливо, флейтистка чи гетера (так інтерпретує цю сценку А. Доватур) під час гостини насмішливо відгукнулася про батьків колись знатного і багатого, а тепер зубожілого поета-вигнанця. От він і присоромлює її, рабино, приточуючи до того ще й сумний гумор: є, мовляв, у нас, вигнанців, гарне місто — у летеїських долах (Лета — ріка забуття в Аїді).

ПРИВАТНА КОЛЕКЦІЯ
Серія заснована у 2002 році

Літературно-художнє видання

ТЕОГНІД ЕЛЕГІЇ ВИГНАНЦЯ

З давньогрецької переклав Андрій Содомора

Видавець Василь Гутковський
Художнє оформлення Андрій Кісь
Комп'ютерне верстання Роман Івах
Літературний редактор Наталія Троян

Здано на складання 14.12.2011 р.
Підписано до друку 17.01.2012 р.
Формат 70×100/32. Папір офсетний.
Гарнітура Times New Roman. Друк офсетний.
Умовн. друк. арк. 4,9. Обл.-вид. арк. 5,7.

Літературна агенція «ПІРАМІДА»
Україна, 79006, а/с 10989,
м. Львів, вул. Промислова, 45.
тел./факс: (032) 242-31-31
e-mail: pyramidabook@ukr.net
www.pyramidabook.com

Надруковано з готових діапозитивів у друкарні ЛА «ПІРАМІДА»,
свідчення державного реєстру: серія ДК № 356 від 12.03.2001 р.

Т 11   Теогнід. Елегії вигнанця / З давньогрецької переклав Андрій Содомора. — Львів : ЛА «Піраміда», 2012. — 112 с.

ISBN 978-966-441-281-7

Елегії грецького поета Теогніда (VI ст. до Р. Х.) — не емоційна реакція аристократа-вигнанця на перемогу нового класу — незнайомих, але грошовитих людей. Глибокий песимізм межує тут зі світлом і жагою життя; ностальгійна тональність — із карбованою афористичністю. У зіставленні з Гомеровими поемами, «Біблією античної давнини», збірник Теогніда справді можна вважати її «хатехнісом».

ББК 84(0)3.5

Еврейське вигнання/Теодор Д.

00066

47.52 грн

у т.ч. пдв

2 000 000